

Sygn. akt V KO 101/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **S. R.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 16 stycznia 2018 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania,
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 grudnia 2016 r., sygn. akt II AKa [...],
utrzymującym w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Ś.
z dnia 18 sierpnia 2016 r., sygn. akt III K [...],
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

postanowił:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Sądu Okręgowego w Ś. w dniu 18 sierpnia 2016 r., sygn. akt III K [...], wydał wyrok łączny, którym wymierzono skazanemu S. R. karę łączną 12 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 2 grudnia 2016 r., sygn. akt II AKa [...], po rozpoznaniu apelacji obrońcy skazanego, zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji utrzymał w mocy.

W złożonym wniosku o wznowienie postępowania skazany S. R. podniósł (identycznie zresztą jak we wniosku o wznowienie postępowania w innej sprawie – sygn. akt V KO 100/17), że w jego sprawach prokurator skierował do sądów odrębne akty oskarżenia, zamiast jednego, co stanowi o niedoskonałości organów

ścigania, a ma to fundamentalne znaczenie co do wymiaru kary i w konsekwencji orzeczenia kary łącznej. Ponadto w toku postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego Sądy nie rozważyły możliwości zastosowania ustawy względniejszej w rozumieniu art. 4 § 1 k.k.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (*Dz. U. poz. 1247*) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (*zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, nr 1, poz. 5*).

Analiza wniosku skazanego pozwala na stwierdzenie, że podniesione we wniosku okoliczności nie mieszczą się w katalogu podstaw wznowienia postępowania, o których mowa w art. 540 § 1 i 2 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. oraz art. 542 § 3 k.p.k. Istotne jest jednak to, a co umknęło uwadze wnioskodawcy, że z chwilą uprawomocnienia się wydanego przez Sąd Okręgowy

w Ś. nowego wyroku łącznego z dnia 16 marca 2017 r., sygn. akt III K [...]/16 (utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 lipca 2017 r., sygn. akt II AKa [...]/17), wcześniejszy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 18 sierpnia 2016 r., sygn. akt III K [...] (utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 grudnia 2016 r., sygn. akt II AKa [...]), a którego właśnie dotyczy przedmiotowy wniosek o wznowienie postępowania, z mocy prawa (art. 575 § 1 k.p.k.) stracił moc, o czym w uzasadnieniu swojego wyroku z dnia 16 marca 2017 r. Sąd Okręgowy w Ś. jednoznacznie się wypowiedział. Jest to zresztą rzecz oczywista, skoro nowym wyrokiem łącznym zostały objęte również kary z wyroków, które stanowiły podstawę ukształtowania kary łącznej we wcześniejszym wyroku łącznym.

Z tego też względu należało odmówić przyjęcia przedmiotowego wniosku o wznowienie postępowania, bez potrzeby wzywania skazanego S. R. do uzupełnienia pozostałych braków formalnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.